

Vilkaar, som man gennem den Lovgivning, man har ønsket at tilvejebringe, har givet.

I Forbindelse med Behandlingen af Enkelthederne i disse Lovforslag har det ærede 2det Medlem for 4de Kreds stillet et Par Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at under Behandlingen i Folketinget er tre Forslag blevet til fire, og hvorledes, siger det ærede Medlem, kan det gaa til, at Forslagene saaledes kan formere sig under deres Gang gennem Rigsdagen? Ja, der er mange mærkelige Ting. Der er somme Mærkeligheder, som mange, som Flertallet, som de allerfleste for længst har faaet Øje paa, men som lige pludselig gaar op for dem, der har manglet Ævnen og maaske Villien til at se disse Fænomener, saaledes som de foreligger. Og ligesom der nu viser sig for det ærede Medlem dette vidunderlige, som han ikke før havde tænkt sig Muligheden af, at tre kan blive til fire, saaledes har det for dem, der har villet og kunnet se det, og som har haft Sæde paa den danske Rigsdag saa længe som det ærede Medlem, flere Gange vist sig, at to Forslag har kunnet blive til eet. Og det er jo lige saa mærkeligt, som at eet kan blive til to. Men det er for øvrigt ikke saa længe siden, det skete her i det høje Ting, hvad jeg tror, det ærede Medlem, siden han fremsatte sine Bemærkninger om denne Sag, er blevet vidende om. Og denne Formering til det dobbelte, fra eet til to, fandt Tilslutning fra alle Partiers Side. Hvorledes det kan gaa til — ja, jeg var jo ikke Medlem af det paagældende Udvalg og kan derfor ikke give nærmere Oplysninger derom; jeg er heller ikke sikker paa, hvis jeg eller et andet Medlem af det Parti, jeg tilhører, skulde give saadanne Oplysninger, at de saa vilde blive ubetinget troet af det ærede Medlem — han besidder i saa Henseende en naturlig Skepsis, som jeg ikke skal bebrejde ham. Men paa Rækken bagved ham sidder et andet æret Medlem af det radikale Venstre, som er Medunderskriver af den Betænkning, ved hvilken denne Knopskydning foregik, og hos ham vil det ærede Medlem sikkert faa alle, og jeg tvivler ikke om efter hans Mening paalidelige Oplysninger.

Saa spørger det ærede Medlem: er det ikke Mening, at den gældende Søværnslov skal ophæves? Skal vi være saaledes stillet, naar vi nu faar dette Lovkompleks gennemført, at vi skal have to Søværnslove? Jeg kan i saa Henseende fuldt ud berolige det ærede Medlem. Forholdet er dette — derfor har jeg ogsaa Generalauditorrens Udsagn —, at naar Loven om Søværnets Ordning gennemføres

og efter Bekendtgørelse i Lovtidende træder i Kraft, saa bortfalder Bestemmelserne i den ældre Lov om Søværnets Ordning, efterhaanden som den nye Lovs Bestemmelser i Overensstemmelse med dens § 32 iværksættes, uanset at der ikke i Loven findes nogen udtrykkelig Ophævelsesbestemmelse. Det ærede Medlem kan altsaa være ganske rolig. Men den Uro, som ved dette Forhold er kommet ind i det ærede Medlems Sind, kunde det ærede Medlem jo selv have bidraget til at afværge, hvis det ærede Medlem ved Udarbejdelsen af den Søværnslov, som det radikale Venstre fremsatte, havde draget Omsorg for, at en Bestemmelse om Ophævelse af den gamle Lov var kommet ind deri. Det har det ærede Medlem ikke sørget for, thi i den til Regering og Rigsdag afgivne Betænkning fra Kommissionen til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning findes i det af Kommissionens 4de Mindretal, de Herrer Gamborg, P. Munch, Niels Petersen, Slengerik og Veistrup, Side 402 fremsatte Forslag til Lov vedrørende Flaaden ingen Ophævelsesbestemmelse udover det i § 186 indeholdte vedrørende Gennemførelsen af de af Loven følgende Forandringer. Det kan være, at de ærede Forslagsstillere ikke har ment, det var nødvendigt i deres Forslag at sætte noget om Ophævelse af den bestaaende Ordning, og det vidner jo om en sund Erkendelse af dette Forslags Betydning, som jeg i og for sig kun kan prise de Herrer for. Men naar man er saa formel, som det ærede Medlem i denne Sammenhæng er, vilde det, synes jeg, have været rimeligt, om man havde draget Omsorg for, at en saadan Ophævelsesbestemmelse, som han nu savner i det foreliggende Forslag, var blevet indsat i hans eget. I det samme Mindretals Indstilling vedrørende Hæren findes i § 155 en særlig Ophævelsesbestemmelse. Dette kunde tyde paa, at man maaske ikke har været saa beskeden i Betragtningen af Betydningen af de Radikales Forslag, som Udæladelser af Ophævelsesbestemmelser i Søværnsloven kunde tyde paa. Altsaa, den Fremgangsmaade, der er fulgt i det her foreliggende Søværnslovforslag, er ganske den samme, som man fra radikal Side anvendte i sit Forslag til Søværnets Ordning, og jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til Ængstelse for, at det skal føre til, at man kommer i Vilde med Hensyn til, hvilke Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning der i den kommende Tid er de gældende.

Jeg tror ikke, der er Grund for mig